

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

26 юни 2003 година*

„Допълнителна пенсионна застраховка чрез капитализация – Сключване с предприятие установено в друга държава-членка – Разлика в данъчното облагане – Съвместимост с член 49 от ЕО”

По дело C-422/01

с предмет искане отправено до Съда, на основание на член 234 ЕО от Regeringsrätten (Швеция) целяща да получи в спора висящ пред този съд между

Försäkringsaktiebolaget Skandia (publ),

Ola Ramstedt

и

Riksskatteverket,

решение с преюдициален характер относно тълкуването на договора ЕО и по точно на член 49 от ЕО,

СЪДЪТ (пети състав),

в състав: г-н М. М. Wathelet (докладчик), председател на състава, г-н С.В. А. г-жа Tirmans, А. г-н La Pergola, г-н Р. Jann и г-н А. Rosas, съдии,

генерален адвокат: г-н Р. Léger,

секретар: г-н R. Grass,

като взе в предвид писмените становище представени:

- за Försäkringsaktiebolaget Skandia (publ) и M. Ramstedt, от М. J.-М. Bexhed, chefsjurist,
- за шведското правителство, от М. А. Kruse, в качеството му на представител,
- за датското правителство, от М. J. Molde, в качеството му на представител,
- за италианското правителство, от М. I. M. Braguglia, в качеството му на представител, подпомаган от М. G. Fiengo, avvocato dello Stato,
- за Комисията на Европейските общности, от г-жа С. Tufvesson и г-н R. Lya1, в качеството им на представители,

* Език на производството: шведски.

- за надзорната служба AELE, от г-жа E. Wright и M. P. A. Bjørgan, в качеството им на представители,

като взе предвид доклада от заседанието,

след като изслуша устните становища на Försäkringsaktiebolaget Skandia (publ) и M. Ramstedt, за които се явяват г-н J. M. Bexhed, на Riksskatteverket, за които се явяват г-н G. Bäck, в качеството им на представители, на шведското правителство за които се явяват г-н A. Kruse и г-жа K. Wistrand, в качеството им на представители, на Комисията, за която се явяват г-жа C. Tufvesson и г-н R. Lyal, и на надзорната служба AELE, за които се явяват г-жа E. Wright и г-н P. A. Bjørgan, на заседанието от 30 януари 2003 г.,

след като изслуша становището на генералния адвокат на заседанието от 3 април 2003 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С Определение от 23 октомври 2001 г., постъпило в Съда на 25 октомври същата година, Regeringsrätten (Върховен административен съд) е задал на основание на член 234 от ЕО, преюдициален въпрос относно тълкуването на Договора ЕО, включително член 49 от ЕО.

2. Този въпрос е повдигнат в рамките на спор между Försäkringsaktiebolaget Skandia (publ) (по-нататък „Skandia”) и M. Ramstedt, от една страна, с Riksskatteverket (данъчна администрация), от друга страна, относно данъчното облагане на допълнителна пенсионна застраховка сключена от Skandia в полза на M. Ramstedt с дружества, установени в други държави-членки.

Национална правна рамка

Разглежданото законодателство

3. Облагането на застраховки се регламентира от kommunalskattelagen (1928:370) (Закон относно общинските данъци), и като се започне от данъчната 2002 г. (доходи за 2001 г.), от inkomstskattelagen (1999:1229) (Закон за данъка върху дохода, по-нататък „IL”), който съдържа разпоредби еквивалентни на kommunalskattelagen в дадената област.

4. Що се касае до допълнителните пенсионни застраховки, които се сключват и чийто премии се изплащат от работодател в полза на някои от неговите работници, законодателството прави разлика между застраховки за старост и застраховки на капитали.

5. За да бъде считана за застраховка старост, застраховката трябва между другите условия да бъде сключена по принцип със застраховател, установен в Швеция.

6. Член 5 от глава 58 от II уточнява въпреки това, че застраховка която не е сключена с предприятие, осъществяващо дейността си в Швеция въпреки всичко представлява застраховка старост,

а) ако застраховката се отнася най-вече за изплащане на пенсия на обезщетение за болест или реверсия и ако данъчно облагаемото лице пребивава в чужбина при сключването на договора в страна, чийто данъчен режим позволява приспадане на вноските и намаляване на данъка или друго еквивалентно данъчно облекчение, или

б) ако работодателя е платил вноските за осигуряване, тогава когато застрахования е пребивавал или е работил в чужбина без това плащане да е било считано като доход за осигурения при облагане във въпросната страна, или

в) ако предвид особените обстоятелства в случая, данъчните власти са се съгласили въпросната застраховка да бъде приравнена към пенсионна застраховка.

7. Член 2, параграф 2, от глава 58 от II предвижда застраховките, които не изпълняват упоменатите по-горе условия да бъдат считани като капиталови застраховки.

8. Относно директното данъчно облагане двата типа застраховки имат различни режими на приспадане.

9. Вноските изплащани от работодателя на основание на допълнителна пенсионна застраховка, които могат да бъдат легално считани като застраховка старост, веднага се приспадат от облагаемата сума. Пенсията, която по-късно ще бъде изплащана се облага изцяло от данъка върху доходите за пенсионирания, който е бенефициент на застраховката.

10. От друга страна, вноските изплащани от работодателя в рамките на допълнителна пенсионна застраховка, което се счита от шведското законодателство като капиталова застраховка не се приспадат от данъчно облагаемата сума. От определението за препращане е видно, че работодателя разполага въпреки това с право на приспадане на сумите, които с договор се е ангажирал да изплаща на работника. Следователно това приспадане не може да се направи по друг начин, освен в рамките на ефективното изплащане на пенсията. За работника получените в тази рамка суми представляват облагаем трудов доход.

Спорът в общи линии и преюдициалния въпрос

11. М. Ramstedt, шведски гражданин, живущ в Швеция, е работник на шведската фирма Skandia. М. Ramstedt и Skandia са се разбрали, че една част от пенсията на М. Ramstedt ще бъде осигурена чрез сключване от страна на Skandia, на допълнителна професионална пенсионна застраховка, сключена с датското застрахователно дружество Живот Skandia Link Livforsikring A/S, част от германско застрахователно дружество Живот Skandia Lebensversicherung AG или

от британското застрахователно дружество Живот Skandia Life Assurance Ltd (понастоящем „чужди застрахователни предприятия“).

12. М. Ramstedt и Skandia са изпратили на Skatterättsnämnden (административна комисия по данъчно право) молба за предварително решение, съдържаща следните точки, 1) дали Skandia има право да приспадне от данъка върху дохода вноските по една застраховка сключена с една от чуждите застрахователни предприятия и при положителен отговор в какъв момент, 2) ако отговора на този въпрос може да бъде повлиян от факта, че въпросните застрахователни предприятия се ангажират спрямо шведските данъчни власти да съобщат информации относно размера на сумите, които ще бъдат изплащани на М. Ramstedt на основание на въпросния договор за застраховка, и 3) дали М. Ramstedt трябва да декларира като професионални доходи облагите, които той ще получи и ако да, в кой момент.

13. В своето предварително Решение от 1 февруари 2000 г., Skatterättsnämnden е съобщил, че Skandia не може да се ползва от правото на приспадане за изплатените вноски, но че едно право за приспадане на пенсията би се породило, когато тя започне да бъде изплащана. От друга страна, той е уточнил, че М. Ramstedt ще бъде облаган върху сумите, които ще му бъдат изплатени в изпълнение на договора.

14. Skatterättsnämnden е уточнил в своето решение, че шведските правила не съдържат дискриминационни мерки, считани за незаконни по правото на Общността. В този смисъл той се позовава на Решение от 28 януари 1992 г., Bachmann (С-204/90, Recueil, стр. I-249), за да прецени, че правото на Общността не забранява на една държава-членка да предвижда два различни данъчни режима за застраховката Живот.

15. М. Ramstedt и Skandia са обжалвали това предварително решение пред Regeringsrätten.

16. В своя определение за препращане Regeringsrätten констатира, че на основание на оспорваното решение правото на Skandia да приспада тежестите от пенсия е различно от изплащането на вноски, тъй като това приспадане не се отнася до изплащаните вноски, а до сумите действително изплатени като пенсия.

17. Той счита, че по отношение на единствения данък печалба на дружествата, позицията възприета от Skatterättsnämnden не позволява да се направи извода, че спорните застраховки ще бъдат винаги неблагоприятни по отношение на допълнителните пенсионни застраховки, считани за застраховки старост.

18. В този смисъл Regeringsrätten предвижда две хипотези. Или изплащането на дължимите суми в изпълнение на договора за застраховка и тяхното приспадане става много след изплащането на вноските, тогава размера на изплатените вноски не е много различен от този на платените вноски, застраховка сключена в чужбина би могла да доведе до по-неблагоприятни последствия от гледна точка на директните данъци, отколкото застраховка сключена в Швеция. Напротив ако изплащането на дължимите суми в изпълнение на договора за застраховка и тяхното приспадане става малко време след изплащането на вноските и когато

размера на изплатените суми значително надвишава този на изплатените вноски ще се получи обратен ефект.

19. Независимо от тези доводи препращащия съд е възприел, че данъчния режим на капиталовите застраховки е бил много благоприятен в някои случаи, от този на застраховките старост.

20. Като се имат предвид тези елементи, препращащия съд се пита дали задължението да се сключи застраховка със застраховател, установен в Швеция, за да може последната да се ползва с данъчния режим на застраховките старост представлява накърняване на свободното движение на услуги, хора и капитали и нарушава член 49 ЕО.

21. В тези условия Regeringsrätten е решил да прекъсне заседанията и да зададе на съда следния преюдициален въпрос:

„Правилата на Общността относно свободното движение на хора, услуги и капитали, включително член 49 ЕО, четен заедно с член 12 ЕО, трябвали да бъдат тълкувани в смисъл, че забраняват установяването на национални правила, които имат за последствия една застраховка сключена при застраховател, установен в Англия, Германия или Дания изпълняваща всички условия за допълнителна пенсионна застраховка в Швеция – с изключение на това, че не е сключена със застраховател, установен в Швеция – да бъде третирана като капиталова застраховка с отражение в областта на директното данъчно облагане, което предвид обстоятелствата в случая ще бъде по-малко благоприятно от това, което се отнася до допълнителната пенсионна застраховка?“

Относно приложимостта на разпоредбите на договора що се отнася до свободното движение на услуги

22. Първоначално трябва да констатираме, че разпоредбите на договора относно свободното предоставяне на услуги се прилага в ситуация подобна на тази по основния спор.

23. Действително член 50 ЕО уточнява, че по смисъла на договора се считат за услуги всички престации, които обикновено се дават срещу заплащане. Но е било преценено по смисъла на тази разпоредба основния елемент на заплащането се състои във факта, че то представлява икономическо компенсиране на въпросната престация (вж. Решение от 27 септември 1988 г., Humbel и Edel, 263/86, Recueil, стр. 5365, точка 17).

24. В случая вноските, които плаща Skandia представляват наистина икономическа компенсация на пенсиите, които ще бъдат плащани на M. Ramstedt, когато последния престане да упражнява дейността си. Не е толкова важно дали M. Ramstedt сам си плаща вноските, член 50 ЕО не изисква тези услуги да бъдат изплащани от този, който се ползва от тях (вж., в този смисъл Решение от 26 април 1988 г., Bond van Adverteerders и други, 352/85, Recueil, стр. 2085, точка 16). От друга страна, вноските несъмнено представляват нещо за което се дължи компенсация в логиката на застрахователите, които ги инкасират (вж., в този

смисъл Решение от 12 юли 2001 г., Smits и Peerbooms, C-157/99, Recueil, стр. I-5473, точка 58).

Относно съществуването на ограничения за свободното предлагане на услуги

25. Първоначално трябва да припомним, че ако директното данъчно облагане е от компетентността на държавите-членки последните въпреки това трябва да го упражняват в съответствие с правото на Общността (Решение от 11 август 1995 г., Wielockx, C-80/94, Recueil, стр. I-2493, точка 16; от 16 юли 1998 г., ICI, C-264/96, Recueil, стр. I-4695, точка 19; от 29 април 1999 г., Royal Bank of Scotland, C-311/97, Recueil, стр. I-2651, точка 19, и от 6 юни 2000 г., Verkooijen, C-35/98, Recueil, стр. I-4071, точка 32).

26. Като се има предвид единния пазар, за да се осъществят целите на последния член 49 ЕО се противопоставя на приложението на всяка национална регламентация имаща за цел да направи предлагането на услуги между държавите-членки по-трудна от тази, която е вътрешна във всяка държава-членка (вж., между другото, Решение от 5 октомври 1994 г., Комисия/Франция, C-381/93, Recueil, стр. I-5145, точка 17, и Smits и Peerbooms, упоменато по-горе, точка 61).

27. В този смисъл не е оспорено пред съда, че националните правила такива каквито са в случая, ограничават свободното движение на услуги.

28. Като се има предвид, неудобството във финансов план, което представлява за работодателя забавянето на използването на правото за приспадане до момента на изплащане на пенсията на работника бенефициент, националните правила такива каквито се тези в случая са способни да откажат от една страна шведските работодатели да сключват допълнителни пенсионни застраховки с дружества, установени в държава-членка различна от Кралство Швеция, а от друга страна тези дружества биха били възпрепятствани да предлагат услуги на шведския пазар (вж. в този смисъл, Решение от 28 април 1998 г., Safir, C-118/96, Recueil, стр. I-1897, точка 30, и от 3 октомври 2002 г., Danner, C-136/00, Recueil, стр. I-8147, точка 31).

Относно оправданията

29. Необходимостта да се създаде фискален ред на национално ниво и ефикасността на фискалните контроли, желанието да се запази нивото на данъчните постъпления на въпросната страна-членка, а също така и конкурентната неутралност са били използвани за оправдание на въпросната регламентация.

Относно фискалната съгласуваност

30. Шведското и датското правителство подчертават, сходството между фактическата страна на делото Bachmann, упоменато по-горе, и това по настоящото дело. Те считат между другото, че директната връзка между приспадането и облагането, което се изтъква в това решение съществува във въпросното национално законодателство.

31. По тази точка те твърдят, че ако в стриктно формален план приспадането и облагането не създават за едно и също данъчно облагаемо лице предимства и недостатъци в данъчен план по отношение на пенсията се отнасят единствено до работникът бенефициент. Застрахователната премия за пенсия платена от работодателя представлява всъщност елемент от заплащането на работника. Ако работодателя не изплаща премията, заплащането получено от работника би било по-голямо и което би му позволило сам да си плаща премията. Вноската за пенсия платена от работодателя, а не от работника било само технически въпрос.

32. Тази аргументация не би могла да бъде взета под внимание.

33. В този смисъл трябва да припомним, от една страна, че Решението *Bachmann*, упоменато по-горе, и от 28 януари 1992 г., Комисия/Белгия (C-300/90, *Rescueil*, стр. I-305, точка 14) се отнася до констатацията, че в белгийското право съществува директна връзка между правото да се приспадат вноски и облагаемия характер на сумите, изплащани от застрахователите. В белгийската данъчна система загубата на приходи, която би следвало от приспадането на вноските за застраховка е била компенсирана от налагането на пенсиите, рентите и капиталите, които дължат осигурителите. За сметка на това в случая, когато приспадането на тези вноски не се е получило последните суми са освободени от данъци (вж. Решение *Danner*, упоменато по-горе, точка 36).

34. Но, в основното дело такава връзка не съществува.

35. В действителност в шведската система работодател, който сключи дадена застраховка със застраховател, установен в друга страна-членка, трябва да чака изплащането на пенсията на своя работник, за да получи правото на приспадане. Никаква компенсаторна мярка няма в негова полза, за да не бъде той ощетен по отношение на работодател сключил подобна застраховка с дружество, установено в Швеция.

36. От друга страна, в двете хипотези работника бенефициент е обложен в същия момент и по същия начин.

37. Трябва да отбележим, че тезата на шведското и датското правителство, според които застрахователната премия била в крайна сметка елемент от заплащането на работника не разрешава да се обясни защо тя не може да бъде приспаданата веднага, когато работника е сключил допълнителната застраховка със застраховател, установен на националната територия и много по-късно, когато е сключил застраховка със застраховател, установен в друга държава-членка.

Относно ефикасността на данъчните контроли

38. Според шведското и датското правителства, изискването за установяване в Швеция се оправдава от необходимостта да се упражнява по-задоволителен начин ефикасен данъчен контрол. В този смисъл по-специално, за да се получат необходимите информации за този тип контрол, инструментите на Общността предвидени за тази цел включително Директива 77/799/ЕИО на Съвета, от 19 декември 1977 г., относно взаимопомощта на компетентните органи в областта на директното данъчно облагане (ОВ L 336, стр. 15), не би била достатъчна.

39. Датското правителство поддържа становището, че тъй като правото на Общността не изисква изрично от държавите-членки да искат от чуждите застрахователни дружества съобщаване на данни, относно извършваните плащания подобен контрол не би могъл да бъде осъществен по ефикасен начин.

40. По същия начин, би било невъзможно да се гарантира ефикасен фискален контрол, ако се изисква доброволност. Естествено някои държави-членки могат в широка степен да се защитят срещу неоправданите приспадания при изплащането на премии, като предписват много строги условия в тази област като трябва да се оправдават реалността и обема на плащанията. Система базирана върху доброволното предаване на данни не може въпреки това да реши въпроса за по следващото облагане. Данъчно задължените лица не биха имали същия интерес да дадат на националните фискални органи необходимите точни данни за получените плащания, които са данъчно облагаеми и върху плащанията или преводите, които дават право на приспадане.

41. Това становище не би могло да бъде възприето.

42. Трябва да припомним, че Директива 77/799 може да бъде използвана за позоваване на една държава-членка от страна на компетентните органи на друга държава-членка всички информации способни да Ж разрешат установяването на правилна система върху данъка по доходите (вж. Решение от 28 октомври 1999 г., Vestergaard, C-55/98, Recueil, стр. I-7641, точка 26) или всички информации, които смята за необходими, за да се прецени точния размер на данъка върху дохода дължими от съответното данъчно задължено лице по отношение на законодателството, което се използва (вж. упоменати по-горе Решения Wielockx, точка 26, и Danner, точка 49).

43. Една държава-членка следователно е в състояние да контролира дали вноските са действително изплатени от един от данъчно задължените лица на застрахователно дружество, установено в друга държава-членка. От друга страна, нищо не пречи на данъчните власти да искат от данъчно задълженото лице доказателства, които смятат за необходими за преценка дали условията за приспадане на вноските предвидени във въпросното законодателство са събрани и следователно дали има основание или не да се направи въпросното приспадане (вж. в този смисъл Решения Bachmann, точки 18 и 20; Комисия/Белгия, точки 11 и 13, и Danner, точка 50).

44. Що се отнася до ефикасността на контрола на облагането на пенсиите изплащани на шведски граждани, то може да бъде запазено с по-малко ограничителни средства относно свободното предлагане на услуги от страна на националната регламентация, за която става дума в основния спор (вж. Решение Danner, упоменато по-горе, точка 51).

45. Освен възможностите дадени от Директива 77/799, трябва да приемем, че преди бенефициентът да получи пенсия по режим, управляван от чуждо застрахователно дружество, работодателя общо взето е поискал приспадане на вноските, за които става дума. Молбите за приспадане и молбите за оправдаване дадени от работодателя по отношение на такива молби представляват важно

средство за събиране на сведения върху пенсиите, които ще бъдат дадени по-късно на работниците бенефициенти (вж., между другото, Решение Danner, упоменато по-горе, точка 52).

Относно необходимостта да се запази данъчния приход

46. Изискването за установяване в Швеция се оправдава поради риск от изчезване на данъчно облагаемата сума. В действителност Кралство Швеция не би могло да наложи изплащането на пенсии, ако не изисква застрахователят да се е установил в Швеция и при липса на такъв застраховател, пенсията не би могла да намери своето основание в тази държава-членка.

47. Датското правителство поддържа становището, че както в Решението Safir, упоменато по-горе, съдът е приел, че запазването на данъчния приход е представлявал обществен интерес способен да оправдае едно данъчно законодателство, дори то да има непряк дискриминационен ефект.

48. Ако правото на приспадане на вноските на чуждите пенсионни схеми не може да бъде ограничено, това би позволило на данъчно облагаемите лица живеещи в държавите-членки с високо данъчно облагане каквито са Кралство Швеция и Кралство Дания да се ползват по недопустим начин от разликите между данъчните системи на държавите-членки. Схемите за пенсиониране биха били подписвани в държави-членки, където данъка върху изплащането на пенсиите е по-малък и където се прави намаление на основата на тези плащания въз основа на двустранна данъчна конвенция сключена със страната, където живее бенефициента.

49. Последствията биха били, че държавите-членки ще бъдат принудени да изравнят данъчните си основи. Това би довело до унищожаването на данъчната основа на такива социални държави каквито са Кралство Швеция и Кралство Дания.

50. Тези аргументи не биха могли да бъдат взети под внимание.

51. В този смисъл така както е подчертала в Решение Danner (упоменато по-горе, точка 55), съдът е отсъдил в точка 34 от Решение Safir, упоменато по-горе, че в случая необходимостта да се попълни данъчната празнина, която би последвала от не облагането на спестяванията под формата на застраховка Живот в капитал инвестиран в дружества, установени в една държава-членка различна от тази, където се намира местожителството на спестителя не би могло да оправдае национална мярка, която би накърнила свободното предлагане на услуги.

52. Съдът е преценил от друга страна, че в общи линии едно евентуално данъчно облекчение, което би възникнало за предлагащите услуги поради по-ниските данъци, на които биха били обложени в държавата-членка, в която са се установили не би могло да оправдае друга държава-членка да въведе по-малко благоприятно данъчно облагане за ползвателите на тези услуги, установени в последната държава-членка. Подобни компенсаторни данъчни задължения биха могли да накърнят самите основи на вътрешния пазар (вж. Решение от 26

октомври 1999 г., Eurowings Luftverkehrs, C-294/97, Recueil, стр. I-7447, точки 44 и 45).

53. Накрая съдът е сметнал за необходимо да предупреди, че намаляването на данъчните приходи не фигурира между причините описани в член 56 от Договора ЕО (станал след промяна член 46 ЕО) нито сред причините от общ интерес (вж. Решение Danner, упоменато по-горе, точка 56) способни да оправдаят ограничението на свободното движение на услуги.

Относно конкурентната неутралност

54. Шведското правителство изтъква, че в Швеция работодателя може да приспадне тежестите относно гаранцията на пенсиите, които той понася преди ефективното изплащане на последните, в три хипотези: в случай на създаване на един резерв в баланса, комбиниран с кредитна застраховка и гаранция от страна на община или държавата или пък някаква еквивалентна гаранция, в случай на трансфер към пенсионна фондация или в случай на изплащане на премия от пенсионната застраховка.

55. Правото на приспадане за гаранция на ангажиментите за пенсия чрез създаването на резерв или трансфер на пенсионна фондация изисква приспаданията да бъдат направени към предприятия установени в Швеция и че сумите от приспадането да бъдат възвърнати на тези предприятия.

56. Ако не се изисква застрахователното дружество да бъде установено в Швеция, за да се позволи приспадането на застрахователните премии от пенсионна застраховка, условията на конкуренция между различните форми на гаранции на ангажиментите в областта на пенсионното осигуряване няма да бъдат вече неутрални. От гледна точка на данъчния контрол шведските застрахователни дружества, които отварят филиали в чужбина, както и чуждите застрахователни дружества биха ползвали конкурентни предимства по отношение на другите форми на управление на пенсионния капитал и по отношение на шведските застрахователни дружества.

57. Това разсъждение, което трудно може да бъде проследено, така както отбеляза генералния адвокат в точка 50 на своите заключения не може да бъде прието.

58. Ако предположим, че са установени доводите относно равенството в конкуренцията между различни национални форми на ангажимент относно допълнителните пенсии не биха могли да бъдат преследвани, без да се накърни свободното движение на услуги.

59. От друга страна, дотолкова доколкото аргументацията базираща се на конкурентната неутралност е примесена с разсъждения относно ефикасността на данъчния контрол, тя предизвиква същите критики като тези, които вече са изказани спрямо тази аргументация (вж., точки от 42 до 45 от настоящето решение).

Относно свободното движение на хора и капитали

60. Като се има предвид казаното до тук няма смисъл да разглеждаме дали разпоредбите на договора относно свободното движение на хора и капитали се противопоставят на национално законодателство, за което става дума в основния спор.

Относно член 12 ЕО

61. Член 12 ЕО няма за задача да се прилага по самостоятелен начин, освен в случаите, в които се прилага правото на Общността, и за които договора не предвижда специфични правила за не дискриминация (вж., между другото, Решение от 14 юли 1994 г., Peralta, C-379/92, Recueil, стр. I-3453, точка 18), и няма основание предвид казаното по-горе да разглеждаме зададения въпрос относно тази разпоредба.

62. Следователно трябва да отговорим на въпроса дали член 49 ЕО се противопоставя на това една застраховка да се сключва с дружество, установено в друга държава-членка и изпълняваща всички условия на допълнителна пенсионна застраховка, предвидена от националното право с изключение на това, че е сключена със застраховател, установен на националната територия да се третира различно от данъчна гледна точка с отраженията в областта на данъка върху доходите, които в конкретния случай биха могли да бъдат по-малко благоприятни.

По съдебните разноси

63. Разноските представени на съда от шведското, датското и италианското правителства, а също така и от Комисията не могат да бъдат обект на възстановяване, тъй като процедурата има по отношение на страните в основния спор, характер на инцидент повдигнат от препрещания съд, то последния следва да се произнесе относно разноските.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

По въпроса зададен му от Regeringsrätten, с Определение от 23 октомври 2001 г., реши:

Член 49 ЕО се противопоставя на това една застраховка сключена със застрахователна компания, установена в една държава-членка и изпълняваща всички условия на допълнителна пенсионна застраховка сключена със застраховател, установен на националната територия да бъде третирана различно от данъчна гледна точка с отражение в областта на данъка върху доходите, които в конкретния случай биха били по-малко благоприятни.

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 26 юни 2003 година.

Подписи